

som dog nok kender en Del til Universitetet og Studenterne, kunde tro, det var muligt, siden jeg fandt mig der i Overensstemmelse med en saa sagthindig Mand som den højtærede Kultusminister selv. Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, at efter hvad der er fremkommet i Udvalgets Strivelse i Fjor, var der ikke i Udvalget nogen hynderlig Uvilje mod den valgte Plads; ikke en Gang hos det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfres var der nogen Uvilje mod, at der blev benyttet et Stykke af disse Fællede til Hospital, men det var Konsekvensen deraf, det, som fulgte med denne Kontrakt, nemlig at Københavns Kommune flettede Fællederne ud og fik fri Haand over dem. Derimod var det, der var Uvilje oppe. Derfor tror jeg, at hvis den højtærede Kultusminister havde kunnet staffe os et begrændset Stykke af Fællederne — den højtærede Kultusminister nævnte 15 Tønder Land i Stedet for 35 Tønder Land (Modsigelse af Kultusministeren); det gjorde Ministeren virkelig, jeg skrev det op i samme Øjeblik — hvis Ministeren havde kunnet det, vilde jeg have hynet, at man her var inde paa en helt anden Vej, saaledes at man helt løste sig fra Kontrakten om Fællederne og gav sig til at forhandle om, under hvilke Forhold man kunde faa et saadant lille Stykke af Fællederne til Hospital. — Jeg skal efter den højtærede Formands Opfordring ikke trække denne Forhandling i Langdrag. Jeg vil kun sige, at med Hensyn til de syge tror jeg ikke, at noget af Fakultetets Argumenter gælder. Jeg vil der henlede Opmærksomheden paa en stor By som Hamborg, der for saa Nar siden har anlagt et stort Hospital, som kun er beregnet paa Hamborg By, idet man der som her har villet tage et Hovedhensyn til Hamborg som her til Hovedstaden. Man har lagt dette Hospital $\frac{1}{2}$ Mil op ad Alsteren ved Eppenstein for at staffe Luft og Plads o. s. v. Man har aldeles ikke ment, at det skulde volde Ulemper for de syge; man har i ethvert Tilfælde ment, at disse Ulemper opvejedes af andre Fordele.

Jeg skal endnu til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfres gøre den korte Bemærkning, at den nuværende Kultusminister desværre herovvede det ærede Medlem det Grundlag for en Bedring, som det ærede Medlem mente, der indtraadte ved dette Ministerskifte, idet den højtærede Kultusminister erklærede, at han selv fandt den foregaaende Plan bedre, at han egentlig helst vilde have den og ikke vilde tilegne sig mindste Ros for den Økonomi, som var anvendt her.

Det maatte helt komme paa dette Tings Røppe. Den højtærede Kultusminister vilde aldeles ikke indrømme at ville være mere økonomist end den foregaaende Minister; saa selv dette svage Grundlag for Bedring hynes jeg aldeles er gaaet tabt under Forhandlingens Løb.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Boos): Jeg vil blot for at undgaa Misforstaaelse, bemærke, at naar jeg før kom til at tale om 15 Tdr. Land, saa var det kun ganske eksempelvis, ganske uden Hensyn til Virkeligheden, det vil blive opløst for Udvalget. Med Hensyn dernæst til de syge vil jeg gøre opmærksom paa en Ting, nemlig om det ærede Medlem tror, at det er ligegyldigt for en Barselkvinde, om hun skal — for Fødselsstiftelsen tænkes jo ogsaa at blive lagt derhen — køre til Hvidovre i det sidste Øjeblik eller blot til Blegdamsfællede.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Vejle Amts 3dje Valgfres (Falkentjerne) har Ordet for en kort Bemærkning.

Falkentjerne: Jeg vil kun sige til den højtærede Kultusminister som Svar paa det sidste Spørgsmaal, at det kommer ganske an paa, hvor Barselkvinden befinder sig. Naar hun under den kommende Begivenhed befinder sig i Nærheden af Hvidovre, vil hun være glad ved, at den ligger der, og at den ikke ligger ude paa Blegdamsfællede.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfres har Ordet for en kort Bemærkning.

Pingel: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg kom til at nævne de 800,000 Kr. som et væsentligt Punkt, hvorpaa jeg bygger, og at jeg ikke havde hørt den højtærede Minister saa bestemt give Afslag paa en hvilken som helst Ros, den Gang jeg holdt mit første Foredrag. Men dog vil jeg sige, at det forekommer mig, at den højtærede Kultusminister ved denne Henvendelse til Fakultetet alligevel er gaaet en Vej, som jeg tvivler en lille Smule om, at hans Forgænger vilde have gaaet. Jeg tvivler om, hvis vi havde hans Forgænger endnu, at han da stod med denne Erklæring fra Fakultetets Side. Jeg tror alligevel, der er en konstitutionel Fortjeneste paa dette Punkt, som jeg fremdeles vil blive ved at tillægge ham.